

ชื่อหนังสือ:	รอยไหม
ผู้แต่ง:	พงศกร
สำนักพิมพ์:	ग्रูฟ พับลิชชิ่ง
พิมพ์ครั้งที่:	5
ราคา:	390 บาท

เรริน มีคู่หมั้นที่หมั่นกันเอาไว้หลายปีแล้วด้วยการจัดการของผู้ใหญ่คือ ธนินทร์ วันหนึ่งก็ได้เห็นธาตุแท้ของกลุ่มหมั้น เพราะธนินทร์แอบขายผ้าทอดผลงานของเธอโดยไม่บอกกล่าว เรริน โกรธมากเดินทางขึ้นเชียงใหม่ทันที เธอต้องการสงบสติอารมณ์ที่เชียงใหม่ เรรินแวะเวียนไปตามหมู่บ้านต่างๆ เพื่อชมการทอผ้าที่แม่แจ่มเธอได้พบ สุริยวงศ์ และได้อาศัยรถของเขากลับบ้านเข้าเมืองด้วย

เรรินได้ที่พักเป็นรีสอร์ทแห่งหนึ่งซึ่งเจ้าของที่อัยยาศัยดี ในคืนแรกที่พัก เธอได้ยินเสียงเรียกชื่อคน เธอจึงลุกออกมาและได้พบชายคนหนึ่ง เขาพูดคุยกับเธอเหมือนรู้จักคุ้นเคยมานาน เขาแสดงความยินดีที่เธอกลับมาแล้ว สร้างความงงงวยให้เรรินเป็นอย่างมาก

เรรินพบว่าสุริยวงศ์เป็นน้องชาย วันดารา เจ้าของรีสอร์ท เขาตกหลุมรักเธอตั้งแต่แรกพบ และเมื่อรู้ว่าเรรินสนใจงานผ้าโบราณ เขาจึงอาสาพาเรรินไปพบ บัวเงิน ย่าของเขา เพราะบัวเงินมีผ้าโบราณล้านนามากมาย นาทิแรกที่บัวเงินได้เห็นหน้าของเรรินทุกอย่างกลับตาลปัตร บัวเงินไล่ตะเพิด ค่ำทอเรริน แสดงความเกลียดชัง เรรินและสุริยวงศ์งุนงงมาก บัวเงินรู้ว่า มณีนรีน กลับมาแล้วเพื่อทวงแค้นของเธอ

เรรินได้แวะเข้าชมพิพิธภัณฑ์ผ้า ในบรรดาผ้าตระกูลล้านนา เธอรู้สึกผูกพันกับผ้ากลุ่ม **ไทเงิน** จาก เชียงตุงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผ้าซึ่งเจ้าของเดิมคือ **เจ้านางมณีนริน** รวมถึงประวัติเรื่องเล่าชีวิตของ เจ้านางมณีนรินดึงดูดความสนใจของเรรินมากจนเธออยากรู้จัก **เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์** เมื่อรู้ว่าเรรินสนใจ ผ้าโบราณ จึงพาเธอเข้าไปชมผ้าผืนหนึ่งที่ยังทอไม่เสร็จ ทันทีที่เรรินได้เห็นผ้าผืนนั้น เธอเหมือนตกอยู่ใน ภวังค์ เธอนั่งลงและเริ่มทอผ้าผืนนั้นต่อทันที ช่วงเวลาที่เธอทอผ้าและการได้พบชายแปลกหน้ายามวิกาล ทำให้เธอเหมือนได้หลุดไปสู่อีกมิติหนึ่งและได้รู้จักเจ้านางมณีนริน

เจ้านางมณีนรินเป็นเจ้าหญิงจาก **แคว้นเชียงตุง** ที่ถูกส่งตัวมาเชียงใหม่เพื่อเข้าพิธีแต่งงานกับ **เจ้าศิริวัฒนา** ทั้งที่เธอไม่ได้รู้สึกรักเขาเลย เจ้านางมณีนรินหนีออกจากคุ้มเจ้าหลวงไปเที่ยวตลาด โดยมี นางคำเที่ยง พี่เลี้ยงคนสนิทติดตามไปด้วย ที่ตลาดมณีนรินได้รู้จัก **เจ้าศิริวงศ์** มิตรภาพเบ่งบานเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ต่างรู้จักกันและกันจนก่อเกิดเป็นความรัก เมื่อต่างฝ่ายต่างรู้ความจริงเรื่องสถานะของกันและกัน ความรักของคนทั้งคู่จึงกลายเป็นรักต้องห้าม

บัวเงิน หม่อมของเจ้าศิริวัฒนา เมื่อรู้ว่ามณีนรินเดินทางมาเพื่อแต่งงานกับศิริวัฒนา จึงแค้นและกำจัด มณีนรินให้พ้นทาง **เจ้าหลวง** และ **พระชายา** ใ่วางใจให้บัวเงินเป็นที่เลียดคอยดูแลมณีนริน มณีนรินชอบทอผ้า พระชายาจึงมอบหมายให้บัวเงินเป็นครูสอนมณีนริน บัวเงินเหยียบย่ำ ถากถางมณีนริน ต่างๆ นานา แต่ฝีมือ มณีนรินดีวันดีคืน ผลงานผ้าทอของมณีนรินเป็นที่ปลื้มปริ่มชื่นจิตพระชายาเป็นนักหนา และท่าทาง ศิริวัฒนาจะรักมณีนรินมากขึ้นทุกวัน ครั้งหนึ่งบัวเงินจงใจสลักมณีนรินตกน้ำ ตั้งใจจะให้เสียหน้า แต่มณีนริน กลับจมน้ำเพราะว่ายน้ำไม่เป็น ศิริวงศ์มาช่วยได้ทันเวลา ทำให้ความผูกพันกระชับแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ในงานถวายผ้าห่มพระธาตุ เจ้าหลวงและพระชายาสั่งให้มณีนรินและบัวเงินแข่งขันทอผ้า บัวเงินใช้ กลโกงในการทอทำให้มณีนรินไม่มีฝ่ายในการทอ แต่ในนาทีสุดท้ายนั้น ศิริวงศ์ซึ่งรู้แผนการของบัวเงิน ก็ชนฝ่ายจำนวนมากมาห่มมณีนริน ผลการแข่งขันได้หักหน้าบัวเงินอย่างแรงเพราะมณีนรินเป็นฝ่ายชนะด้วย ฝีมือปักผ้าแบบเชียงตุง บัวเงินแค้นมณีนรินและรู้สึกที่เจ้าหลวงลำเอียงเอ็นดูมณีนรินมากกว่าตน

อิมเมย์ จี้เข้าคนสนิทของบัวเงินออกความคิดช่วยกำจัดมณิริน โดยใส่ถุงเท้าไว้ในกระชูดอกไม้หวังให้มณิริน แต่คนที่รับเคราะห์คือศิริวงศ์ มณิรินดูพิงจากแขนศิริวงศ์โดยไม่กลัวตาย อิมเมย์ ถูกจับเหมียนเพราะถูกจับได้ว่าเป็นผู้ต้องสงสัย แต่มณิรินขอชีวิตไว้ ไม่ถือโทษเพราะไม่มีหลักฐาน

ศิริวัฒนาสนใจบัวเงินน้อยลงทุกที อิมเมย์ออกความคิดทำเสน่ห์ยาแฝดซึ่งเป็นเรื่องผิดอาญาแผ่นดิน ศิริวัฒนาล้มป่วยเพราะ โคนของ ศิริวงศ์และมณิรินล่วงรู้แผนการของบัวเงินและกำจัดมณิรินได้ ต่อมาเจ้าหลวงไม่ค่อยสบาย แต่อาการดีขึ้นด้วยอาหารที่มณิรินจัดถวาย เจ้าหลวงจึงมอบให้มณิรินดูแลเรื่องอาหารตลอดไป บัวเงินแค้นและใช้โอกาสนี้ย้อนมณิริน โดยใส่ยาพิษในอาหารหวังจะฆ่าเจ้าหลวงและกำจัดมณิรินพร้อมกัน แต่ถูกจับได้ อิมเมย์ยอมเป็นฝ่ายรับเคราะห์แทนบัวเงิน โทษฐานวางยาเจ้าหลวง อิมเมย์ฆ่าตัวตาย โดยตั้งเสียบัวเงินไว้ว่า วิญญาณของคนจะอยู่รับใช้บัวเงินตลอดไป

บัวเงินล่วงรู้ความสัมพันธ์อันลึกซึ้งของมณิรินกับศิริวงศ์เพราะผีอิมเมย์ บัวเงินแฉเรื่องเลวร้ายนี้หวังให้ศิริวัฒนากำจัดมณิริน ศิริวัฒนาโกรธจัด แต่เมื่อทั้งมณิรินและศิริวงศ์ยอมรับความจริง ขอศิริวัฒนาเห็นใจในความรักแท้ ศิริวัฒนาก็อ่อนลง

วันสงกรานต์ศิริวงศ์นัดพบมณิริน ผีอิมเมย์เข้าสิงครอบงำศิริวัฒนาตามไปและปลั่งมือฆ่าศิริวงศ์ มณิรินเสียใจอย่างหนักต้องการตายตามชายที่รัก ศิริวัฒนาผู้สืบทอดที่ปลั่งมือฆ่าน้องชาย แต่ต้องการได้โทษด้วยการแต่งงานและดูแลมณิรินอย่างดีที่สุด ศิริวัฒนาออกคำสั่งให้มณิรินทอผ้าตุ้มเพื่อให้ใช้ในพิธีแต่งงาน มณิรินมิได้ขัดขืน ตั้งใจทอผ้าตุ้มให้เสร็จหวังจะใช้ผ้าผืนนี้ผูกคอตายตามศิริวงศ์ บัวเงินขัดขวางมณิรินและกรอกยาพิษจนมณิรินขาดใจตายคาที่ทอผ้า ศิริวัฒนาตรอมใจและตายตามในที่สุด

บัวเงินเหมือนอยู่ในนรกตลอดเวลาเจ็ดสิบปี เมื่อมณิรินกลับมาเกิดใหม่ในฐานะเรริน บัวเงินและผีอิมเมย์จึงขัดขวางเรรินทุกวิถีทาง ไม่ให้เรรินทอผ้าผืนนั้นเสร็จ แต่ด้วยความช่วยเหลือทั้งศิริวัฒนาและศิริวงศ์ เรรินก็ทอผ้าผืนนั้นเสร็จสมบูรณ์จนได้ บัวเงินสั่งผีอิมเมย์เข้าสิงธนิทร์เพื่อจับตัวเรรินไปฆ่า

เหตุการณ์จะเป็นอย่างไรต่อไป ต้องอ่านค่ะ!

คนที่เรารัก แต่เค้าไม่รักเรา เค้าไปรักคนอื่น เราเกิดความแค้นที่เค้าไม่รักเรา และคิดแค้นถึงกับตั้งใจไว้ว่า... **หากเราไม่ได้ คนอื่นก็ต้องไม่ได้** ทำให้เกิดเรื่องที่เราเลยตามมา ร้ายที่สุดก็คือทำร้ายจนถึงแก่ชีวิต

สุดท้ายแล้วทั้งคนที่เรารัก คนที่คนรักของเรารักก็ตายไปหมด คนที่ยังอยู่คือ**ตัวเรา** ก็เกิดคำถามว่า...

- เราทำแบบนี้เราได้คนที่เรารักกลับมาไหม? คำตอบคือ **ไม่**
- คนที่เรารักหันกลับมารักเราไหม? คำตอบคือ **ไม่**
- คนที่เราเข้าไปก็ไปชดใช้กรรมต่อไป แต่คนที่อยู่อย่างเรามีความสุขไหม? คำตอบคือ **ไม่** แล้วยังทุกข์ทรมานกับสิ่งที่ตัวเองก่อไว้เท่ากับอายุที่เหลืออยู่ด้วย

อย่าเบียดเบียนใคร หมั่นสร้างแต่ความดีเอาไว้ เพราะว่าแม้ไม่มีใครรู้หรือเห็นการกระทำของเรา และต่อให้เราพ้นผิด แต่เราเท่านั้นที่รู้ว่าเราผิด!

สวรรค์อยู่ในอก นรกอยู่ในใจจริงๆ